

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Ἐπί τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἀναγνώρισεως τῆς Ἀντιστασιακῆς δράσεως κατὰ τῆς Δικτατορίας ὡς Ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοῦ Δημοκρατικοῦ Καθεστώτος».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ Ἀναγνώριση ἀπὸ τὸ Κράτος, τῆς Ἀντίστασης κατὰ τῆς πρόσφατης Δικτατορίας καὶ τῶν Ἀντιστασιακῶν Ἀγωνιστῶν τῆς περιόδου 1967-1974, ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς αὐτονόητο καθήκον τῆς Μετα-Χουντικῆς Δημοκρατικῆς Πολιτείας, σὺν πράξει σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἑαυτὸ τῆς καὶ ταυτοχρόνα ὑπηρετικῆ τῆς οὐρανόσπορας τοῦ Δημοκρατικοῦ καθεστώτος στὴ χώρα.

Γιατὶ εἶναι ἀληθινὸ πὼς μιὰ τέτοια πράξη ὅσο ἀπὸ τὴν μιὰ πλευρὰ δικαιοῦναι ἠθικὰ ὅσους ἀνήθησαν ἐνεργὰ καὶ ἐμπρακτὰ τὴν τυραννίαν καὶ τὴν στέρηση τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τόσο ἀπὸ τὴν ἄλλη δυναμώνει τὸ Δημοκρατικὸ Πολίτευμα γιατί ἀποτελεῖ πράξη πανηγυρικοῦ καὶ ἐμπρακτοῦ φρονηματοῦ πρὸς τοὺς ἑλληνες πολίτες γιὰ τὴν ἄγρυπνη ἐπιφυλακὴ καὶ τὴν ἀντιπάσης θυσίας προάσπιση τῆς Δημοκρατίας ἀπὸ κάθε ἐπιβουλή ἢ κίνδυνο, στὸ μέλλον.

Γιαυτὸ νομίζουμε ἓνα ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ βασικὰ νομοθετήματα σὲ μιὰ ἀποκατεστημένη Δημοκρατία θάπρεπε νᾶναι τὸ νομοθέτημα τῆς «Ἀναγνώρισεως τῆς Ἀντίστασης» γιὰ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ ἀρνητικὰ μιᾶς τέτοιας παράλειψης καὶ ἀκόμη γιὰ νὰ μὴν παρατηρηθεῖ, γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, τὸ φαινόμενο τῆς «ἀγνόησεως» ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία συμβάντων καὶ πρωταγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, μετὶς γινωστές, ἠθικὰ καὶ πολιτικὰ, καταστροφικῆς ἐπιπτώσεως τῆς.

Ἐξ ἄλλου ἀπὸ μιὰ πλευρὰ τὸ νομοθέτημα γιὰ τὴν Ἀναγνώριση τῆς Ἀντίστασης, ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸ συμπλήρωμα μιᾶς σειρᾶς πράξεων τῆς περασμένης Βουλῆς, πού ἡ πρώτη καὶ κορυφαία τους ὑπῆρξε τὸ Ψήφισμα Δ 18-1-1975 «περὶ τοῦ πραξικοπήματος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, διώξεως ἐγκλημάτων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων».

Τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1977 ὁ «Σύνδεσμος Φυλακισθέντων καὶ Ἐξορισθέντων Ἀντιστασιακῶν» πού ἀποτελεῖ τὸ Σωματεῖο - φορέα μέσα στὸν ὅποιο εἶναι, ὀργανωμένοι οἱ φυλακισμένοι, ἐκτοπισμένοι καὶ ἐξόριστοι τῆς πιὸ πάνω περιόδου, ἔθεσε τὸ ζήτημα καὶ ζήτησε ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τὰ Κόμματα καὶ τὴν Βουλὴν τὴν ἀντιμετώπισή του.

Τὸ πιὸ πάνω ὅμως ζήτημα δὲν προωθήθηκε στὴν προηγούμενη Βουλὴ μέχρι τὴν λήξη τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ γιὰυτὸ παραμένει «ἀνοιχτὸ» καὶ γιὰ τὴν παρούσα.

Οἱ προτείνοντες Βουλευτὲς υἱοθετοῦμε καὶ προτείνουμε σὺν καίμενο πρὸς ψήφισμα, τὸ σχέδιο Νόμου πού εἶχε ἐπεξεργαστεῖ καὶ ὑποβάλλει πρὸς τὰ Κόμματα καὶ τὴν Κυβέρνηση ὁ Σύνδεσμος.

Ἀθήναι 30 Μαΐου 1978

Οἱ προτείνοντες βουλευτὲς

Γεώργιος Περάκης, Ἀντώνης Γεωργιάδης, Δημήτριος Ἄρχος, Νικόλαος Ἀκριτίδης, Κώστας Ἀσλάνης, Μόσχος Γικόνου, Στέφανος Τσαπάρης, Ἀλέκος Διαροκάκης, Γιάννης Ποττάκης.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀναγνώρισεως τῆς Ἀντιστασιακῆς δράσεως κατὰ τῆς Δικτατορίας ὡς ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοῦ Δημοκρατικοῦ Καθεστώτος.

*Ἀρθρον μόνον.

1. Ἡ κατὰ τοῦ ἐκ πραξικοπήματος τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ προκύψαντος Δικτατορικοῦ Καθεστώτος, ἀναπτυχθεῖσα Ἀντιδικτατορικὴ δράση ἀναγνωρίζεται ὡς ὑπηρεσία ὑπὲρ τοῦ Δημοκρατικοῦ Καθεστώτος.

2. Ὡς Ἀντιστασιακὴ δράση θεωρεῖται ἡ ἐνεργὴ, συγκεκριμένη καὶ ἀποδεδειγμένη, μεμονωμένη ἢ ὀργανωμένη δράση, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἀνάσταση τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ προκύψαντος Καθεστώτος μέχρι καὶ τῆς 23ης Ἰουλίου 1974.

Ἡ κράτηση, προφυλάκιση, φυλάκιση, ἐκτόπιση, ὀμηρία σὲ Ἀστυνομικά, Στρατιωτικά καὶ πᾶντοῦ εἶδους Κρατικὰ Κρατητήρια, φυλακὲς καὶ τόπους ἐκτοπίσεως ἐξ αἰτίας τῆς ἐναντιώσεως κατὰ τῆς Δικτατορίας, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξη τῆς Ἀντιστασιακῆς δραστηριότητος καὶ ιδιότητος.

3. Ὁ ἀναπτύξας δράση κατὰ τῆς Δικτατορίας καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὴν συνεργασθεὶς καθ' οἰονδήποτε τρόπον μετὰ τοῦ Καθεστώτος τούτου δὲν θεωρεῖται ὡς ἔχων Ἀντιστασιακὴν δράση κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος.

Ὅπως διατυπώνεται καὶ στὸ συνοδευτικὸ ὑπόμνημα τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ τὸ πιὸ πάνω σχέδιο Νόμου ἀπουσιάζει ἐμπρόθετα ἄρθρο πού νὰ προβλέπει τὸ ὄργανο μετὰ τὸ ὅποιο θὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἀναγνώριση τῶν Ἀντιστασιακῶν τῆς πιὸ πάνω περιόδου.

Ἡ πιὸ πάνω «παράλειψη» δὲν ἀποτελεῖ τυχαία ἔλλειψη ἢ λάθος τῶν συντακτῶν, ἀλλὰ ἐσκεμμένη ἀποφυγὴ πρόβλεψης προκειμένου νὰ ἀφεθεῖ ἀνεπηρέαστη ἡ Βουλὴ γιὰ νὰ προτείνει τὸ ἐνδεδειγμένο ὄργανο.

Ὅμως διατυπώνεται μετὰ τὸ πιὸ πάνω ὑπόμνημα ἡ εὐχὴ νὰ ἀναθεθεῖ ἀπὸ τὴν Πολιτεία τὸ ἔργο τῆς ἀναγνώρισεως τῶν Ἀντιστασιακῶν Ἀγωνιστῶν σὲ ὄργανο πού θὰ ἀποτελοῦν Ἀγωνιστὲς τῆς Ἀντίστασης.

Σὰν Ἀντιστασιακὴ δράση - πού θεωρεῖται ὑπηρεσία ὑπὲρ τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστώτος - θεωρεῖται ἡ ἐνεργὸς συγκεκριμένη καὶ ἀποδεδειγμένη, μεμονωμένη ἢ ὀργανωμένη δράση, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν ἀνάσταση τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ προκύψαντος Καθεστώτος μέχρι καὶ τῆς 23ης Ἰουλίου 1974.

Ἐξ ἄλλου πλήρη ἀπόδειξη καὶ τῆς «δραστηριότητος καὶ τῆς ιδιότητος ἀποτελεῖ» ἡ κράτηση, προφυλάκιση, φυλάκιση, ἐκτόπιση, ὀμηρία σὲ Ἀστυνομικά, Στρατιωτικά καὶ πᾶντοῦ εἶδους Κρατικὰ Κρατητήρια, φυλακὲς καὶ τόπους ἐκτοπίσεως ἐξ αἰτίας τῆς ἐναντιώσεως κατὰ τῆς Δικτατορίας».

Ἀθήναι 30 Μαΐου 1978

Οἱ προτείνοντες βουλευτὲς

Γεώργιος Περάκης, Ἀντώνης Γεωργιάδης, Δημήτριος Ἄρχος, Νικόλαος Ἀκριτίδης, Κώστας Ἀσλάνης, Μόσχος Γικόνου, Στέφανος Τσαπάρης, Ἀλέκος Διαροκάκης, Γιάννης Ποττάκης.